

Triceps

Négyujj Mester tanításai

(1991 telén a jugoszláv katonai milícia elől bujkálva négy hónapig kívülről lelakatolt ajtajú, elsötétített házban húztam meg magam – egy karton tuniszi halkonzerv és egy Smith & Wesson 4516-os revolver társaságában. Nappal aludtam, éjjel karate kátaikat gyakoroltam, Beckettet és Konrádot olvastam, Bauhaust és Galást hallgattam, a *Sátán litániáit*. Vártam, hogy történjen valami, hogy vége legyen. Néha meglátogatott valaki és szörnyű híreket hozott. A családtagjaim, barátaim, ismerősem közül sokan eltűntek, megsebesültek vagy meghaltak. Egyik neves szerb festőbarátom hüvelykujjait, mert nem akart harcolni, levágták Arkan pribékjei. Pedig Mester volt, hatujjú sámán, akinek eszméi és alkotásai csak a Jót szolgálták... A vele való beszélgetésekre emlékezve született meg ez a szöveg, amiben nincsenek kések és föld-föld rakéták, mégis *háborús napló*.)

1. A Születők és Haldoklók Tengere

Embriók és múmiák, csecsemők és aggastyánok hemzsegése. Császarmetszéssel megszabadított véres testek; átvágott erekkel megszabadított véres testek. Magzatvízben mozgolódó még nem lélegzők; hínáros mélységekben lebegő már nem lélegzők. Iszamos vulvából előtörő, diadalmas fejek; iszamos deszkákon görgő, vesztes fők. A Föld keserű légköre durván hatol be az újszülött tüdejébe. A Föld édes légköre sivítva hagyja el az olajba, mészbe, kátrányba, homokba, betonba süllyedők tüdejét. Ómama ráncos mosolya, amint 84 évesen átlépi a törökkanizsai híd korlátját. Ómama ráncos mosolya, amint 48 másodpercesen kidugja koponyáját a „világok legjobbikának” megereszkedett hüvelyzárán. Az *Uránia Állatvilág* emlősei, madarai, hullői, halai és bogarai nagytata szemüvegén át, a bélrák felfekvéses révületében. Parasztkölykök kezel mosott vászonpelenkáit. Az utolsó 52 fokos barackpálinka mámorea alkalmas apám májában. A gyerekből szülő lesz, a szülőből gyerek. Mutti utolsó, befelé vett lélegzete, a tüdőrák lelkének kisurranásakor. „A terhesség csak egy állapot, nem betegség.” Precíz szikemetszés 22 éves húgom örökre elrekedt torkán. A soha ki nem mondott *szerelem* testvérek szégyenlős ajkán. A műterem csillárjáról levágott ruháskötél alatt szendregő festő látomása. Munch pingvinsikolyából léptünk ki valamennyien. Váratlan szívroham végzetes dallama a reggeli futás után forró

vízbe merülő gitáros szívbillentyűin. A köztes létben várakozó barátok vágyakozása utánunk. A szoliter tizedik emeletéről játszótérre csapódó kedves medencecsontjának roppanása. Holnap sétálni megyünk, és agyonszúrlak a kiserdőben. Az ügyeletes orvos tenyerének csattanása halva született, elkéült fenekemen. Az éhen halókat minden felekezet kegyelettel eltemeti. Kicsi fiam egyetlen, rémült pillantása a véres lepedők közül. Taníts meg halni, édes apám.

2. A Főtt Répa Piramisa

Zabáló pofák, emésztő gyomorzsákok, tekergőző belek katedrálisa. Döglött halak, madarak és vadak; fonnyadt füvek, zöldségek és gyümölcsök tonnái. Bélpoklosok és pókhasúak gyötrelmes, szenvedélyes lakomái. Gyomorsavban ázó napkelték, délidők és éjtszakák. Szarvasba sütött vadkanba sütött üregi nyúlba sütött fácánba sütött galambfiókák hagymázos álmái. Borkereskedő bélszín nyers velővel. Süldőlány velőrózsája, kínai lékeléssel, ínycsecknek. Lucullus, Casanova és Dalí mezítelen dívákon felszolgált homárjai. Római orgiák erővel kihányt, aszpikos borjűszemei. Szegény ember kőlevele. Összeroncsolt, deszkává fagyott társaikat fölfaló rögbisek. Kunigunda édes farpofája. Úrvacsora. Megemésztetlen rizszemek, amiket a foglyok ürülékéből főztek ki a láger éhező szakácsai. Csorog a nyálad, mint a Morzsa kutyának. A csonttá aszott aszkéta váratlan megvilágosodása egy fuvoláslány telt csípőjének látványától. A hájas próféta önelégült mosolya a Nirvána fényének vakságában. A kenyér életet ad. „Igyál sört – folyékony kenyér!” A tibeti szerzetesek jakvajás, sós teát *esznek*. Húszmillió krétafehér hullá az európai középkor éhségkolerás putrijaiban. Burgonyaevők szigorú mosolya Van Gogh festményén. Nagymamám paraszti konyhája lenyűgözően bőséges volt: húsleves zúzával, pulykasült resztelt káposztával, aranysárga libamáj, krumplis paprikás kolbásszal, savanyított dinnye és kovászos uborka, őszibarack- és körtebefőtt, kelt kalácsok és diótorta... Kitűnően főzök kollégiumi menzák, árvaházi ebédlők és katonai étkezdék részére. „Mit eszel rajtam? Egyél szart!” Álmomban Pick szalámit láttam. Tata úgy vágott katonát, hogy a bicskát és a szalonnát is ugyanabban a markában tartotta. Hatéves marhahús konzervet faszoltunk az éleslövészet előtt. Minden másodpercben éhen hal egy gyerek a világon. Anorexiás topmodellek rángatózása a testi tökéletesség extázisában. Traktoros lányok kicsattanó orcája az új kenyér ünnepén. Zabálni való vagy! „Itt járt Devecseri, jól bevacsorált.” Malacsült – citrommal a pofájában, embersült – fehérrépával a szájában, sátánsült – Judit fejével az agyarai között.

3. Az Ürülék Borús Felhői

Sárga szar bárányszar, vörös szar esőfelhői, fekete szar gomolyfelhői, fehér szar viharfelhői. Szellentés tavaszi szellője és fűgás télvízi orkánja. Fos langyos zivatara. Guanó égi darája. Kaka kopogó jégverése. Fekália hópelyhei. Simon, a csodatevő, szarkötélen a mennybe mászott: a Szfinx és a Gulág bolhaszarnak tűnt. Manzoni, a művész, szart konzervált: Amenhotep szarkofágja és a Campbell's bolhaszarnak tűnt. VérHúgyVerítékOkádék-KöpedékTakonyGeciSzar fenyegető fellegei az emberállatrém égén. Bélsárként kipottyantó újszülöttek. A pisilő kisfiú szobra, galambpiszokkal a siskáján. Kemény széklet és kegyetlen klistér. Büdis ujjak kaparászása az iskolai budi falán. Pöcegödörbe fulladó, nyivákoló macskakölykök. Kaszáspókok a kerti árnyékszék szögleteiben. Angol WC-be fröccsenő ondósugarak. Pucér seggű, guggoló bakák sora a tábori latrina deszkáján. Buzik karcolt telefonszámok az újvidéki vasútállomás klozetjének ajtaján. Kolerás fosás a forradalom tisztító viharában. A feltört kasszába ürítő mackósok. Trágyába temetett szeretők édes leve. Phalloszéként meredő szarrúd napórája. Szájba hugyozó kurvák szomorú szaga. „Nehezen érem el, uramban, a tegnapi ebédet.” „Ürülék felhőbuborékjai keringenek az ereinkben.” „Puskaszar.” Vérhas, hasvér, Ahasvérus! „Aki szarral álmodik, gazdagság várja.”

4. A Kín Langyos Ormai

Szomorúság lankáin hervadozó kiégett gyomok parókái, száraz kecskebogyó „mékajja”. Bánat dombján omladozó kőkereszttek, megvakult pléh Krisztussal a metsző szelek célkeresztjében. Nyomorúság hegyei a felhőkarcoló sivar folyosóin. Félelem sziklavárai az elhagyott grundok homokozóiban. Fájdalom dohos barlangjai a beomlott családi kripták televényében. Harag szétrobbanó, magas építményei a metropolisok luxusszállodáinak exkluzív toalettjében. Gyűlöletplasztik legóvárai egy magányos fruska nutellás mosolyában. Kín Mont Blanc-a a hullaszállító poéta borralalójában. Aki gyötrelemben ég, annak enyhülést nyújt az ég. Hegyeshalomnál izzott a vonat a szorongástól. Röszkénél remegett a gyomrunk a várakozástól. Fojtsd meg, Isten, ne kínozd! „Ja sam proša sito i rešet / ovaj grdni svijet ispita.”¹ Karóba húzott, kerékbe tört, lovakkal négyfelé szakított, izzó vastrónon elégetett harcosok köztéri szobrai. Nadrágszíjjal kékre vert, pecsétgyűrűvel feketére pofozott, cigarettacsikkal vörösre égetett asszonyok lágyan összeomló papírpagodái. Kaleidoszkóp szívárványos üveghegyei egy falusi búcsú izgatott forgatagában. Ki vagy,

¹ Idézet Petar Petrović Njegoš: Hegyek koszorúja (Gorski vijenac, 1834) című drámai költeményéből. Magyarul: „Átmentem a szita fokán és rácsán, ezt a förtelmes életet kipróbáltam”

kín? Kínosan viselkedtél, drágám. Sorsukra hagyott vének imája a Fuji-jama jeges ormain. Szakadékba vetett torzszülöttek vinnyogása a spártai polisz regulájában. Lemetszett jobb mellek suttogása a nyilazó amazonok rendjében. Anyám leoperált bal keble a szabadkai kórház onkológiai műtőjében. Hegyek koszorúja, koszorúk hegye.

5. A Szerelem Jeges Verme

Holnaptól nem szeretlek. Veled dugok, akkor sem. „Mit tehet az ember, egy elmúlt szerelemmel?” „Én sok férfit ismerek, te kevés nőt. Egyenlők vagyunk.” Egyik barátom talált magának feleséget az interneten. Mire vársz, holnap nem találsz. „Van pénzed? Akkor majd akkor kúrunk.” Vágyom a beteljesülésre, de az nem vár rám. Az elfüggönyözött konyhában volt az első magömlésem, nagyon megijedtem. Megkefélt tinilányok a szülinapi buli hajnalán. Megreszelt öreglányok az albérleti lakás rozoga pamlagán. Sebtében kinyalt szerelmek a nyolcfős kollégiumi szoba alsó ágyán. Dán doggal üzekedő úrinő, az újgazdag villa halljában. Abortuszra vitt, elkeseredett csajok, a sokgyerekes anyákkal teli rendelő ellenséges légkörében. „Megverni, megbaszni, megbékíteni.” Elém térdelt a vécén, és azt kérte, élvezzek a szájába. A karácsonyi vacsora után bejelentette a családnak, hogy elhagy, mert nem szeretem. A révfülöpi nyaraló alagsorában szeretkeztünk, téli almák között. A mártonhegyi úti lejtőn szeretkeztünk, hóesésben, és a hátán feküdt. A szülei tisztaszobájában szeretkeztünk, még a bugyiját sem húzta le. A vegyész lakótársunk széles rekamióján lovagolt rajtam, amikor benyitottak. A szemembe nézett, és nem hazudott. A szemembe nézett, és hazudott. Mindenhol kerestem, de soha nem volt ott. Beleszívott a cigijébe, és nem voltam. Más szeretek, mondta, de csak te kellesz. „Bassz szét! Szétbaszol?” Izzadságban fürödünk, az augusztusi kánikula verítékében, a sátorból minden kihallatszott. Hegyes volt a melle, mint a kutya csöcse. Nem láttam Isztambul, csak a pináját. „Jó veled. Baszódj meg.” Soha, soha többé ne keress.

6. A Szemek és a Tűz Orkánja

Festett golyókkal zsonglőrködő szemfényvesztők. Egy kosár búzakék horvát leányszem a csetnik vajda születésnapjára. Szemtelen szajha üszkös picsája. „Most helyezze át akarát a szemére. Mondja a szemének: *Szem-ét, laz-íts!*” Pálcán piruló ökörszem néma füttye; nyárson forgó ökör üres orbitája. Szemem fénye. Szerelmes pillantás éledő parazsa, és: fenyegető villanás perzselő lángja, és: lesütött tekintet hűlt hamuja. Szem-gödörben izzó szem-bogár. Örökmécses lángtengere, tűzvész gyermek gyufalángja egy gülüszemű hívő gyónásában. Élő vassal kipörkölt eret-

nek, parázna, áruló Szemek. Vörös, selyembe rejtőző, vérekes Szemek. Fekete, kormos szélű, könnypatakban ázó, antracitfényű Szemek. Jó és rossz Szemek. Tüzelő és fagyott Szemek. Pergamenszemek. Amóbaszemek. Áldást osztó és rontást hozó Szemek. Simogató és fenyítő Szemek. Témérdek, tisztító tűzben égő kacsintás, kancsalítás. Szikkasztó szélviharok hurrikánjában, lávaömlésben, bozóttűz opera buffójában. Pattognak a szemgolyók, mint a szerteszt guruló klikkerek. Pillantások formázzák a forró időt. Időfolyam tompítja el zsilett-pillantásunkat.

Szabadka, 1992 tavasza

Triceps: Önarckép (1995)